Dream & PASSION

หุ้น vs. เศรษฐศาสตร์

อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างหุ้นและเศรษฐศาสตร์
เพื่อเพิ่มความเข้าใจในการลงทุนอย่างถูกต้องและยั่งยืน

วิเคราะห์หุ้น
อย่างเข้าใจ
แม่นยำขึ้น!!

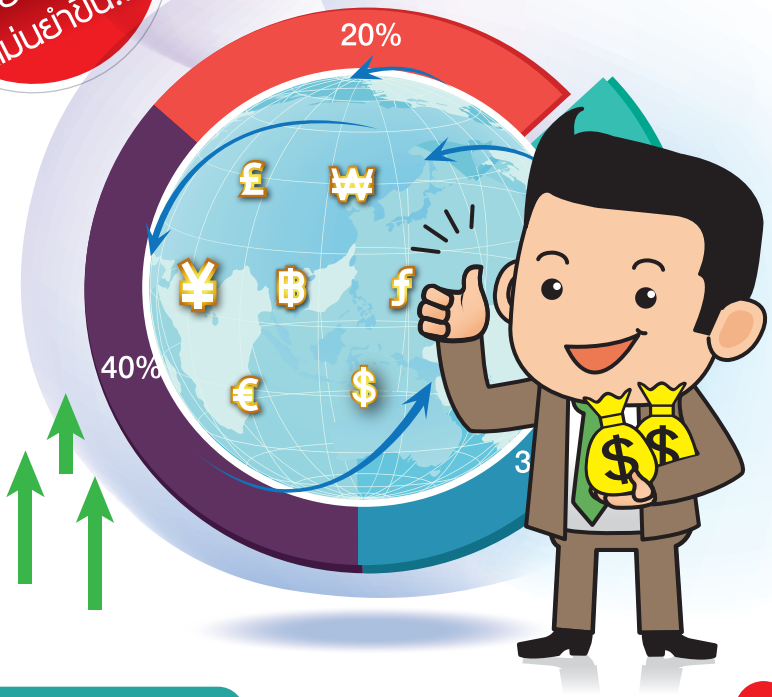

STOCK vs. ECONOMICS

โดย Mr. Bull

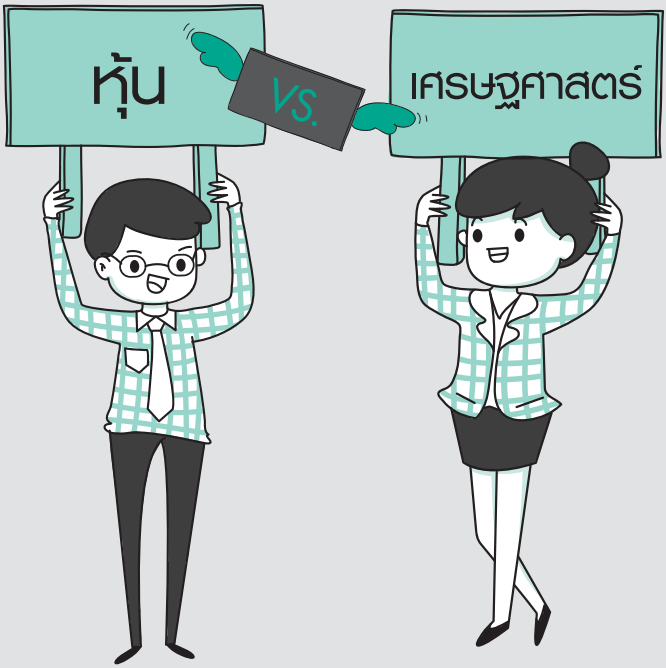
หุ้น
VS.
เศรษฐศาสตร์

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับเพิ่มเติม) พ.ศ. 2558
ห้ามลอกเลียนแบบ ไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือเล่มนี้
นอกจากจะได้รับการอนุญาตจากทางบริษัท

ผู้แต่ง Mr.Bull
ISBN 978-616-381-025-0
ราคา 189 บาท
จัดทำโดย บริษัท อินส์พัล จำกัด
สำนักพิมพ์ Dream & Passion
เลขที่ 379/13 เอกมัยคอมเพล็กซ์ ถนนสุขุมวิท 63
แขวงคลองตันเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110
โทร. 08-9927-7455 E-mail : dp_publish@hotmail.com
www.inspal.co.th
จัดจำหน่ายโดย บริษัท ซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด (มหาชน)
เลขที่ 1858/87-90
ถ.บางนา-ตราด บางนา กรุงเทพฯ 10260
โทร. 0 2739 8000 โทรสาร 0 2751 5999
www.se-ed.com

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ
National Library of Thailand Cataloging in Publication Data
Mr. Bull.
หุ้น vs. เศรษฐศาสตร์. -- กรุงเทพฯ : อินส์พัล, 2558.
224 หน้า.
1. หุ้นและการเล่นหุ้น. . I. ชื่อเรื่อง.
332.6322
ISBN 978-616-381-025-0

หมายเหตุ : เนื้อหาและข้อมูลที่นำเสนอในหนังสือ และ/หรือสื่ออื่นๆ ที่ใช้ประกอบในหนังสือเล่มนี้ ถูกรวบรวมและจัดทำขึ้นในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งข้อมูลอาจมีการเปลี่ยนแปลงในอนาคต ผู้อ่านโปรดใช้วิจารณญาณในการนำไปใช้ ซึ่งทางผู้เขียนและสำนักพิมพ์ไม่มีส่วนรับผิดชอบใดๆ ในการนำไปใช้ของผู้อ่านทั้งสิ้น
โลโก้ เครื่องหมายการค้า และชื่อของสินค้าหรือบริการต่างๆ เป็นสิทธิ์ของผู้เป็นเจ้าของ ทางผู้เขียน และสำนักพิมพ์ไม่ได้เป็นตัวแทน หรือไม่มีส่วนใดๆ ในความเป็นเจ้าของทั้งสิ้น

คำนำผู้เขียน

การลงทุนในตลาดหุ้น จำเป็นที่จะต้องมีการวิเคราะห์ในสองปัจจัยหลักควบคู่กัน คือปัจจัยภายในกิจการ เช่น งบการเงิน พื้นฐานของกิจการ ฯลฯ หรือที่เรียกว่า Bottom Up อีกด้านหนึ่งจำเป็นที่จะต้องวิเคราะห์ด้วยปัจจัยมหภาคหรือวิเคราะห์จากปัจจัยภายนอก ที่เรียกว่า Top Down การลงทุนจึงจะประสบความสำเร็จ

การวิเคราะห์จากปัจจัยภายนอก คือการใช้หลักวิชาทางด้านเศรษฐศาสตร์มาใช้ในการหาเหตุผลที่ตลาดหุ้นจะเกิดการเปลี่ยนแปลง ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยภายนอกประเทศ เช่น การเปลี่ยนแปลงของค่าเงิน ราคาน้ำมัน กระแสเงินทุน ฯลฯ รวมไปถึงปัจจัยที่เกิดขึ้นภายใน เช่น การเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ย นโยบายด้านเศรษฐกิจของรัฐบาล การเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ฯลฯ

อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจโลกในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปจากอดีตอย่างมาก โลกถูกเชื่อมโยงเข้าด้วยกันด้วยกระแสของโลกาภิวัฒน์ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับประเทศหนึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโลกในภาพรวมได้เช่นกัน แม้จะไม่มีส่วนเกี่ยวข้องด้วยก็ตาม เช่น วิกฤตเศรษฐกิจในสหรัฐฯ และยุโรปได้ส่งผลกระทบมายังประเทศไทยด้วยเช่นกัน

รวมไปถึงความซับซ้อนในระบบเศรษฐกิจและระบบการเงินที่มีมากขึ้น ตราสารทางการเงินใหม่ๆ ที่มีออกมาทำให้นักลงทุนทั่วโลกต้องมีการศึกษาการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจมหภาคอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ทันต่อกระแสที่เปลี่ยนแปลงไป โดยนักลงทุนสถาบันล้วนแล้วแต่มีการวิเคราะห์ปัจจัยด้านมหภาคก่อนการตัดสินใจลงทุนทั้งสิ้น

การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจหลายต่อหลายครั้งที่ผ่านมา ไม่ว่าจะเป็นวิกฤตต้มยำกุ้ง แฮมเบอร์เกอร์ไครซิสในสหรัฐฯ และปัญหาหนี้ในยุโรป ล้วนแล้วแต่ส่งผลกระทบต่อตลาดหุ้นทั้งสิ้น แต่มีส่วนที่ทำให้เกิดเศรษฐีใหม่จากวิกฤตที่เกิดขึ้นได้เช่นกัน นักลงทุนที่สามารถวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจได้ จึงมีความได้เปรียบในตลาดหุ้น

หนังสือ **“หุ้น vs. เศรษฐศาสตร์”** ที่ท่านถืออยู่ในมือนี้จึงเป็นคู่มือสำหรับนักลงทุนโดยเฉพาะมือใหม่ที่จะได้ศึกษาพื้นฐานทางด้านเศรษฐศาสตร์เพื่อที่จะได้นำไปใช้วิเคราะห์การลงทุนได้อย่างถูกทาง โดยผู้เขียนได้คัดเลือกหัวข้อมาจากเหตุการณ์ที่มักปรากฏตามหน้าสื่อทางด้านเศรษฐกิจต่างๆ นำมาอธิบายให้มีความเข้าใจถึงความหมายและผลกระทบที่จะตามมา รวมถึงอธิบายว่าสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นจะส่งผลกระทบอย่างไรต่อตลาดหุ้นและการลงทุน

สิ่งที่จะได้เรียนรู้จากหนังสือเล่มนี้มีตั้งแต่พื้นฐานทางด้านเศรษฐศาสตร์ เช่น ปัจจัยหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ทำไมอัตราแลกเปลี่ยนและดอกเบี้ยจึงมีการเปลี่ยนแปลง หน่วยงานที่รับผิดชอบทางด้านเศรษฐกิจ เงินเฟ้อส่งผลเสียอย่างไร ฯลฯ ตลอดจนเศรษฐศาสตร์และการเงินขั้นสูง เช่น การเกิดคิวอีของธนาคารกลางสหรัฐฯ ตราสารอนุพันธ์ การโยกย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ ฯลฯ

แม้ไม่ได้จบทางด้านการเงินหรือเศรษฐศาสตร์ แต่หนังสือ**หุ้น vs. เศรษฐศาสตร์**จะช่วยให้คุณมีความเข้าใจ สามารถอ่านและวิเคราะห์ทิศทางเศรษฐกิจเพื่อนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจในการลงทุนเพื่อเป็นผู้ชนะได้ในตลาดหุ้น รับรองได้ว่า เศรษฐศาสตร์ไม่ใช่เรื่องยากจนเอื้อมไม่ถึงอย่างแน่นอน

Mr. Bull

สารบัญ

1. จีดีพี ขับเคลื่อนตลาดหุ้น 9
2. ดัชนีชี้วัดเศรษฐกิจชี้นำตลาดหุ้น 17
3. หน้าที่ของธนาคารแห่งประเทศไทย 23
4. จับตานโยบายธนาคารกลางสำคัญของโลก 27
5. กระตุ้นเศรษฐกิจด้วยนโยบายการเงิน-การคลัง 33
6. การเบิกจ่ายงบประมาณ 39
7. นโยบายด้านภาษี 45
8. ภาวะถดถอยทางเศรษฐกิจ (Recession) 51
9. หนี้ภาคครัวเรือน 57
10. หนี้สาธารณะ ตัวการก่อวิกฤต 61
11. กองทุนมั่งคั่งแห่งชาติ 65
12. นักลงทุนสถาบันรายใหญ่ 69
13. บริษัทจัดอันดับความน่าเชื่อถือ 75
14. กองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงและโครงสร้างพลังงาน 81
15. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 85
16. เงินเฟ้อกับตลาดหุ้น 91

17. การเมืองกับตลาดหุ้น 99
18. ผลตอบแทนพันธบัตรกับตลาดหุ้น 105
19. บัญชีเดินสะพัดและทุนสำรองระหว่างประเทศ 111
20. เงินดอลลาร์กับทิศทางตลาดหุ้น 117
21. Carry Trade การโยกย้ายเงินโลก 123
22. ราคาน้ำมันชี้ทิศทางตลาดหุ้น 127
23. ทองคำ สกุลเงินของโลก 133
24. รู้จักตลาดหุ้นทั่วโลก 137
25. ดัชนี MSCI Thailand 143
26. ดินแดนปลอดภาษี (TAX HAVEN) 147
27. อนุพันธ์ ตัวเร่งการขับเคลื่อน 151
28. โครงการ ASEAN Linkage 157
29. ภาวะฟองสบู่ 163
30. มาตรการอัดฉีดสภาพคล่องดันตลาดหุ้น 169
ภาคผนวก 175
10 เหตุการณ์สะเทือนตลาดหุ้นไทย 176
ลำดับเหตุการณ์สำคัญทางเศรษฐกิจไทย 183
เว็บไซต์ข้อมูลเศรษฐกิจมหภาค 210
รวมศัพท์ด้านเศรษฐศาสตร์อื่นๆ ที่ควรรู้ 212

จีดีพี
ขับเคลื่อนตลาดหุ้น

หากติดตามข่าวเศรษฐกิจ ย่อมได้ยินคำว่า **จีดีพี หรือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP : Gross Domestic Product)** อยู่บ่อยครั้ง ในทางเศรษฐศาสตร์มีความหมายถึงกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกิดภายในประเทศในช่วงระยะเวลาหนึ่ง โดยประกอบไปด้วย 4 องค์ประกอบหลักคือ

01 การบริโภคและจับจ่ายในประเทศ (Consumer Spending) ไม่ว่าจะเป็นการจับจ่ายซื้อของอุปโภคบริโภคที่เกิดขึ้นภายในประเทศทั้งจากคนไทยเองรวมถึงชาวต่างชาติที่เข้ามาใช้จ่ายเงินในประเทศจะรวมอยู่ในข้อนี้

02 การลงทุนภาคเอกชน (Private Investment) คือการที่ประชาชนทั่วไปลงทุนเปิดธุรกิจจนเกิดการแลกเปลี่ยนเงินและสินค้าระหว่างกัน ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจขนาดเล็กหรือใหญ่ หากตั้งธุรกิจใหม่ ลงทุนขยายกิจการ มีการรับรู้รายได้เข้ามาจากการทำธุรกิจจะนับรวมอยู่ในส่วนนี้

03 การลงทุนภาครัฐ (Government Spending) ต่างจากข้อ 2 คือข้อนี้เป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากหน่วยงานภาครัฐ เช่น การก่อสร้างเส้นทางคมนาคม หน่วยงานราชการ

04

การส่งออกสุทธิ (Net Export) นั่นคือการส่งสินค้าที่ผลิตภายในประเทศออกไปจำหน่ายต่างประเทศและรับรายได้จากต่างประเทศกลับเข้ามา โดยจะต้องหักส่วนที่เป็นการนำเข้า (Import) ซึ่งเป็นการเสียรายได้ออกไปต่างประเทศออกไปด้วย ในบางประเทศอาจรวมถึงการส่งเงินกลับเข้ามาของแรงงานที่ทำงานอยู่ในต่างประเทศด้วย

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ เกิดจากปัจจัยทั้งสี่ข้อนี้มารวมกันจนเป็นมูลค่าทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาหนึ่ง โดยข้อมูลจากกระทรวงการคลัง ณ ไตรมาสที่สองของปี 2558 ไทยมีมูลค่าจีดีพีอยู่ที่ประมาณ 2 ล้านล้านบาท

ปัจจัยขับเคลื่อนจีดีพีทั้งสี่คือแรงผลักดันและเป็นตัวชี้วัดการเติบโตของตลาดหุ้นเช่นกัน เพราะตลาดหุ้นเกิดจากกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่บริษัทจดทะเบียนในประเทศไทยทำให้เกิดขึ้น ปฏิเสธไม่ได้ว่า

ประเทศที่มีเศรษฐกิจเติบโต
ตลาดหุ้นจะมีการเติบโตด้วยเช่นกัน

วิธีการวัดว่าจีดีพีของประเทศมีการขยายตัวหรือไม่ จะวัดโดยเทียบไตรมาสต่อไตรมาส (ไตรมาสคือทุกสามเดือน ในหนึ่งปีจึงประกอบไปด้วยสี่ไตรมาส) เช่น เมื่อไตรมาสแรกจีดีพีไทยมีมูลค่าอยู่ที่ 1 แสนล้านบาท ไตรมาสที่สองอยู่ที่ 1.2 แสนล้านบาท แสดงว่าไตรมาสที่สอง เศรษฐกิจหรือจีดีพีไทยมีการเติบโตขึ้น 20% แต่โดยส่วนมากจะใช้วิธีเทียบกับไตรมาสก่อนของปีที่แล้ว เช่น ไตรมาสที่สองของปี 2556 มาเทียบกับไตรมาสที่สองของปีล่าสุดคือ 2557 หรือบางครั้งจะเทียบครึ่งปีแรกหรือหกเดือนกับครึ่งปีหลัง

ในตลาดหุ้น หากมีการรายงานคาดการณ์ว่าจีดีพีในไตรมาสข้างหน้ามีการเติบโตขึ้นจะเป็นผลบวกต่อการลงทุนในตลาดหุ้น เพราะอาจหมายถึงการเติบโตของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหุ้นจะเติบโตด้วยเช่นกัน ตรงข้ามหากรายงานว่าจีดีพีจะทรงตัวหรือปรับตัวลดลงก็จะส่งผลลบต่อการลงทุนในตลาดหุ้น

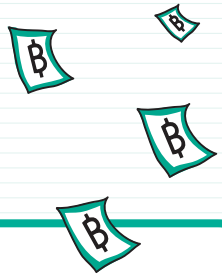

นอกจากการวิเคราะห์ตลาดหุ้นในภาพรวมแล้ว นักลงทุนยังสามารถวิเคราะห์ปัจจัยทั้งสี่ของจีดีพีเพื่อจะนำไปใช้วิเคราะห์การลงทุนในรายอุตสาหกรรมได้เช่นกัน โดยสามารถแบ่งการวิเคราะห์ได้ดังนี้

การบริโภคภายในประเทศ จะเป็นตัวชี้วัดหุ้นกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับการจับจ่ายภายในประเทศ เช่น ธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินอื่นๆ ที่มีการปล่อยสินเชื่อให้กับรายย่อย กลุ่มค้าปลีก อาทิ ร้านสะดวกซื้อ ห้างสรรพสินค้า อสังหาริมทรัพย์ เนื่องจากประชาชนจะมีกำลังซื้อบ้านมากขึ้น กลุ่มสื่อสารโทรคมนาคม มีผลต่อการใช้งานและการสื่อสารของประชาชนกลุ่มสื่อ เมื่อกำลังซื้อของประชาชนมีมากขึ้นจะนำไปสู่การตัดสินใจลงโฆษณาของสินค้าต่างๆ เห็นได้ว่าการบริโภคในประเทศมีความเกี่ยวข้องกับการลงทุนในตลาดหุ้นมากที่สุด

การลงทุนภาคเอกชน มักจะเกี่ยวข้องโดยตรงกับหุ้นกลุ่มที่ทำธุรกิจซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับประชาชนทั่วไป เช่น หุ้นกลุ่มนิคมอุตสาหกรรมเนื่องจากภาคเอกชนมีความต้องการขยายโรงงานผลิต หุ้นกลุ่มโรงไฟฟ้าจะได้รับอานิสงส์ถ้าหากภาคเอกชนมีการผลิตมากขึ้นย่อมมีความต้องการไฟฟ้าที่สูงขึ้น อย่างไรก็ตาม เมื่อภาคธุรกิจมีการขยายตัวจะส่งผลบวกต่อการจับจ่ายภายในประเทศเพราะผู้คนมีรายได้มากขึ้น

การลงทุนภาครัฐ ถ้าหากรัฐบาลมีการอนุมัติโครงการต่างๆ ส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับโครงการเมกะโปรเจกต์มักจะส่งผลดีต่อหุ้นกลุ่มรับเหมาก่อสร้างซึ่งจะมีโอกาสได้งานประมูลก่อสร้าง รวมไปถึงกลุ่มค้าวัสดุก่อสร้างที่จะต้องมีการสั่งซื้อสินค้า รวมถึงบริษัทต่างๆ ที่ต้องเข้าประมูลงานกับภาครัฐ เช่น งานด้านโทรคมนาคม จะเกี่ยวข้องกับกลุ่มสื่อสาร

การส่งออก หุ้นกลุ่มส่งออกในตลาดหุ้นไทยส่วนใหญ่อยู่ในภาคอาหาร ยานยนต์ ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ อีกทั้งการส่งออกยังเป็นสัดส่วนรายได้หลักของประเทศไทยมาตั้งแต่หลังวิกฤติเศรษฐกิจ เมื่อการส่งออกดีจะทำให้รายได้ของประชาชนเพิ่มขึ้น รวมถึงมีผลกระทบทางอ้อมต่อหุ้นกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจต่างประเทศ เช่น ท่องเที่ยว โรงแรม สายการบิน เพราะเมื่อเศรษฐกิจโลกเติบโต จะมีชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาใช้จ่ายในประเทศมากขึ้น

อย่างไรก็ตาม แต่ละส่วนของจีดีพีอาจมีส่วนเกี่ยวข้องกับหุ้นบางตัวในลักษณะเฉพาะตัว รวมถึงนโยบายภาครัฐบางข้ออาจมีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมที่แตกต่างกันไป นักลงทุนต้องศึกษารูปแบบธุรกิจของบริษัทอย่างละเอียด

นอกจากนี้ นักลงทุนต่างชาติยังใช้จีดีพีเป็นตัวชี้วัดว่าจะเข้ามาลงทุนในตลาดหุ้นหรือไม่ ถ้าหากประเทศที่มีอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจสูงจะเอื้อให้ต่างชาติมั่นใจที่จะเข้ามาลงทุน อย่างไรก็ตาม การลงทุนในตลาดหุ้นไม่สามารถที่จะวัดได้จากการเติบโตของจีดีพีแต่เพียงอย่างเดียว แต่มีหลายปัจจัยที่ต้องพิจารณาควบคู่ไปด้วย

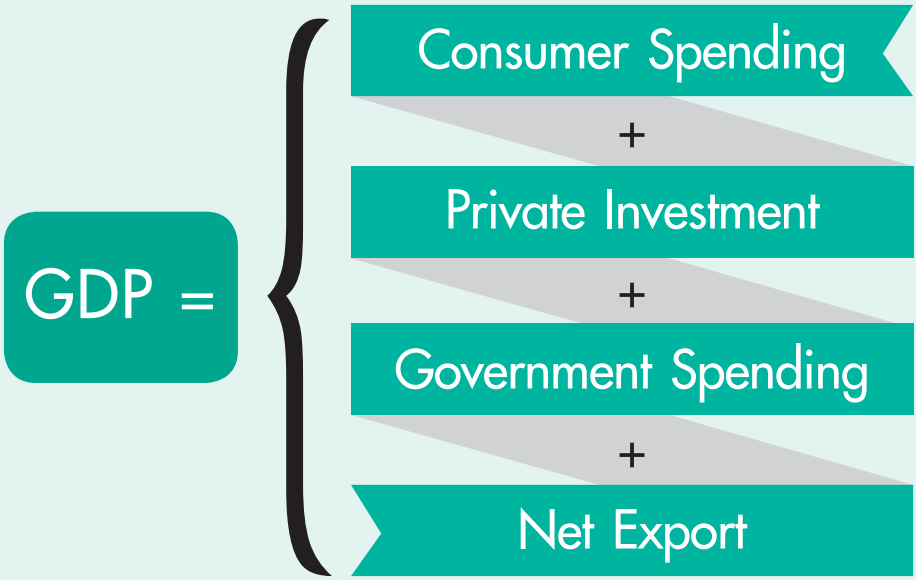
GDP =
Consumer Spending
+
Private Investment
+
Government Spending
+
Net Export

ดัชนีชี้วัดเศรษฐกิจ

ชี้นำตลาดหุ้น

ตลาดหุ้นมักจะมีทิศทางเดียว กับทิศทางเศรษฐกิจเสมอ

การประกาศตัวเลขทางเศรษฐกิจต่างๆ จึงมีความสำคัญในการวิเคราะห์ทิศทางการลงทุนทั้งในภาพรวมของตลาดรวมถึงการเปลี่ยนแปลงของรายอุตสาหกรรม

ทั่วไปแล้ว หน่วยงานทางด้านเศรษฐกิจของประเทศไทยจะมีการแถลงข่าวถึงดัชนีชี้วัดทางเศรษฐกิจออกมาเป็นรายไตรมาสหรือรายสามเดือน โดยมีตัวเลขสำคัญที่นักลงทุนจะต้องจับตา ดังนี้

ดัชนีความเชื่อมั่นภาคอุตสาหกรรม จะรายงานโดยสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ส.อ.ท) ซึ่งเกิดจากการรวมตัวกันของผู้ประกอบการเอกชนในภาคอุตสาหกรรมโดยแบ่งกลุ่มย่อยออกมาเป็นส่วนต่างๆ เช่น ภาคการผลิต การท่องเที่ยว รถยนต์ อุตสาหกรรมการพิมพ์ ฯลฯ การประกาศดัชนีความเชื่อมั่นภาคอุตสาหกรรมจึงเป็นการชี้วัดว่าในกลุ่มนักธุรกิจมีความเชื่อมั่นต่อเศรษฐกิจในปัจจุบันและอนาคตข้างหน้าอีกสามเดือนอย่างไร

นอกจากนี้ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ยังมีการประกาศตัวเลขสำคัญทางเศรษฐกิจที่อาจมีผลเกี่ยวข้องกับหุ้นในบางอุตสาหกรรม เช่น ยอดขายรถยนต์ที่มีผลต่อการลงทุนหุ้นกลุ่มยานยนต์ จำนวนนักท่องเที่ยวที่มีผลต่อหุ้นกลุ่มท่องเที่ยว

ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค เป็นการสำรวจโดยหอการค้าไทยซึ่งเป็นการรวมตัวของนักธุรกิจเอกชนทั่วประเทศ โดยเป็นการแถลงผ่านสำนักวิจัยเศรษฐกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคจะเป็นการบ่งบอกถึงความมั่นใจของประชาชนในการจับจ่ายใช้สอยรวมถึงมุมมองที่มีต่อเศรษฐกิจ ดัชนีดังกล่าวจึงสามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์หุ้นกลุ่มค้าปลีกหรือสินค้าอุปโภคบริโภคได้ เนื่องจากเป็นธุรกิจที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้บริโภคโดยตรง

ดัชนีความเชื่อมั่นภาคการเกษตร จัดทำโดยสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรภายใต้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นดัชนีที่บ่งบอกว่าเกษตรกรมีความเชื่อมั่นต่อการผลิตสินค้าเกษตรในปัจจุบันและอนาคตอย่างไร แม้จะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์หุ้นกลุ่มสินค้าเกษตร แต่สามารถใช้วิเคราะห์หุ้นกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภคได้เช่นกันเนื่องจากรายได้ของเกษตรกรที่สูงขึ้นจะนำไปสู่การจับจ่ายซื้อของที่มากขึ้น

อัตราเงินเฟ้อทั่วไป เงินเฟ้อพื้นฐานจะประกาศโดยกระทรวงพาณิชย์และจะเป็นการประกาศราคาสินค้าทั่วไปด้วย ถ้าหากอัตราเงินเฟ้อเพิ่มขึ้นแสดงว่าเริ่มมีการใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้นแสดงถึงเศรษฐกิจเริ่มฟื้นตัว (รายละเอียดอ่านได้ในบทที่เกี่ยวกับเงินเฟ้อ)

นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานทางเศรษฐกิจอื่นๆ ที่มีการแถลงภาวะเศรษฐกิจต่างๆ ซึ่งสามารถนำมาใช้เป็นดัชนีชี้วัดเศรษฐกิจได้ เช่น สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ซึ่งขึ้นตรงต่อกระทรวงการคลังจะเน้นไปที่ตัวเลขซึ่งเกี่ยวข้องกับภาคการคลัง เช่น หนี้สาธารณะ การเบิกจ่ายงบประมาณ ฯลฯ นอกจากนี้ยังมีการแถลงภาวะเศรษฐกิจจากธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งจะครอบคลุมเกือบทุกภาคส่วนของเศรษฐกิจ แต่จะเน้นไปยังส่วนของภาคการเงิน เช่น ทิศทางอัตราแลกเปลี่ยน อัตราดอกเบี้ย

รวมถึงหน่วยงานภาคเอกชน อย่างเช่นศูนย์วิจัยเศรษฐกิจของธนาคารพาณิชย์ต่างๆ ที่มักรายงานผลวิจัยทางเศรษฐกิจ ทั้งในส่วนของภาพรวมและรายอุตสาหกรรมให้นักลงทุนได้นำไปใช้วิเคราะห์

นอกเหนือจากตัวเลขเศรษฐกิจในประเทศแล้ว ยังมีการประกาศดัชนีชี้วัดเศรษฐกิจในต่างประเทศ ซึ่งสามารถใช้วิเคราะห์ทิศทางของเศรษฐกิจโลกได้เช่นกัน โดยจะประกอบไปด้วย

ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อ (PMI : Purchasing Managers Index) คล้ายกับดัชนีความเชื่อมั่นภาคอุตสาหกรรม เป็นการบ่งบอกถึงความเชื่อมั่นของภาคการผลิตว่าทิศทางเศรษฐกิจและการลงทุนในปัจจุบันและอนาคตเป็นอย่างไร หากตัวเลขอยู่ในระดับเหนือกว่า 50 แสดงว่าทิศทางยังอยู่ในแนวโน้มเชิงบวก ดัชนีดังกล่าวจะมีการประกาศทั้งของประเทศสหรัฐอเมริกา ยุโรป และประเทศจีนซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจไทยมากที่สุดเพราะปัจจุบันไทยเริ่มมีการค้าขายกับจีนมากขึ้น